

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **T. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 2. 2019, č. j. 63 Az 39/2018 – 31,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Blanketní kasační stížností doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 16. 4. 2019 se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“).

[2] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), „[k]asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. (...) Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.“

[3] Nejvyšší správní soud z obsahu soudního spisu krajského soudu zjistil, že napadený rozsudek byl stěžovateli řádně doručen dne 29. 3. 2019, a to do vlastních rukou prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb. Lhůta pro podání kasační stížnosti proto stěžovatelce počala běžet dne 30. 3. 2019 a uplynula dne 12. 4. 2019 (viz pravidla o počítání lhůt obsažená v § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Podaná kasační stížnost je však datována až dnem 15. 4. 2019, přičemž tentýž den byla stěžovatelkou zaslána prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb zdejšímu soudu (viz poštovní podací razítko na č. 1. 6 soudního spisu), kterému byla doručena dne 16. 4. 2019 (viz podací razítko na kasační stížnosti).

[4] Krajský soud přitom v napadeném rozsudku stěžovatelku řádně poučil, že je ve věci možné podat kasační stížnost, v jaké lhůtě a ke kterému soudu.

[5] S ohledem na výše uvedené tak Nejvyšší správní soud nemohl než uzavřít, že kasační stížnost byla podána po marném uplynutí zákonné lhůty, a proto ji v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, jako opožděnou odmítl.

[6] O nákladech řízení bylo rozhodnuto na základě § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle nichž přiměřeně platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 30. května 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu